

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 27/07/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 145: Có nên sùng bái quỷ thần không?

Hòa Thượng nói: ***“Hiện tại ở thế gian này, việc thờ cúng, vái lạy, nương nhờ vào quỷ thần phổ biến khắp nơi. Họ không biết được đây là mê tín, đây là tà, là ô nhiễm. Lời của quỷ thần nói, chúng ta không phải không tin nhưng chỉ nghe và tham khảo vì nếu tin theo họ, sẽ bị họ gạt, họ nói năng xằng bậy, lung tung”***. Quỷ thần có tham sân si rất mạnh nên dễ nói xằng, nói lung tung. Tâm đồ kỵ, báo thù của quỷ thần rất lớn. Nếu chúng ta làm phật lòng họ thì họ sẽ tìm cách báo thù đấy! Cho nên người xưa nói: ***“Kính quỷ thần nhi viễn chi”*** – Kính trọng nhưng phải cách xa, không nên đi theo, học theo, làm theo.

Hơn 20 năm về trước, lần đó, sau khi chúng tôi đang niệm Phật thì có một vị dựa vào một người mới đến và nói rằng: ***“Cái con này hằng ngày chẳng biết tu, ta bắt nó phải đi tu đấy!”*** Người bị nhập đã hơn 70 tuổi, vậy mà bị gọi là ***“con này”*** thì chắc con Ma cũng lâu đời. Nhân đó, tôi hỏi: ***“Vậy có bao giờ thấy người niệm Phật vãng sanh không?”*** Họ nói: ***“Không thấy! không biết!”*** Thật ra khi hỏi như vậy, tôi đã biết câu trả lời. Họ là chúng sanh ở tầng không gian khác nên không thể thấy được hào quang của Phật, không thể thấy được người niệm Phật vãng sanh. Nếu thấy được thì họ đã phát tâm niệm Phật rồi!

Hòa Thượng từng kể rằng có những quỷ thần đến Tịnh Tông Học Hội tại Cư sĩ Lâm, Xinh-ga-po xin được nghe pháp và cho biết họ không thể vào được giảng đường vì giảng đường có đại chúng đông, lực đại chúng quá mạnh. Biết được như vậy, Cư sĩ Lâm liền thiết kế tầng 4 của tòa nhà làm nơi nghe pháp cho các chúng sanh ở tầng không gian khác. Nơi đó mở pháp xuyên suốt 24 giờ, có một màn hình chiếu cho họ xem. Câu chuyện lực đại chúng hiện tiền quá mạnh khiến quỷ thần không vào nghe pháp được, cho thấy quỷ thần không hơn gì con người.

Quỷ thần là linh hồn nên có ngũ thông, chứ thần thông của họ không phải do tu mà được. Họ có thể bay nhưng không thể muốn đi đâu thì đi, họ biết được tâm ý của người. Quỷ thần biết chúng ta thích thứ nào trong năm dục ***“Tài Sắc Danh Thù”*** thì sẽ nương theo đó thỏa mãn sở thích này của chúng ta, nhằm khiến chúng ta sụp đổ hết công danh và sự nghiệp. Cho nên Hòa Thượng khẳng định người sùng bái quỷ thần ngày nay rất nhiều nhưng họ không biết được đó là mê hoặc điên đảo, là tà tri tà kiến, là ô nhiễm. Quỷ thần không thể ban phước hay tùy tiện giáng họa cho con người.

Nếu quý thần có thể ban được thì họ hơn cả Phật Bồ Tát rồi! Phật Bồ Tát không thể làm việc đó. Nếu muốn có phước, chúng ta phải tu phước. Phật dạy muốn có tiền tài thì bố thí tiền tài, muốn thông minh trí tuệ thì bố thí pháp, bố thí năng lực của mình còn muốn khỏe mạnh sống lâu thì bố thí vô úy, bố thí sự an lành, khiến người khác cảm thấy an lành. Theo Hòa Thượng chỉ dạy thì tin quý thần là mê, là tà, là nhiễm. Vì sao? Vì việc tin tưởng đó không đưa đến kết quả thật. Phần nhiều là họ sẽ nói linh tinh, may ra có một câu nói đúng.

Chúng ta học Phật thì phải y theo giáo huấn của Phật mà làm. Quý thần họ nói thì tùy họ, còn chúng ta không phải ngày ngày tin theo họ. Khi tán thán thì họ cũng tán thán chúng ta kịch trần nhưng nếu không cẩn trọng, khi đã lên đến kịch trần rồi, chúng ta không thể xuống được. Họ tán thán hay chê bai là việc của họ. Không phải khi nghe họ nói là không được làm thì chúng ta không dám làm. Người tán thán chúng ta mà làm theo chúng ta thì mới là chân thật, còn tán thán xong nhưng không làm theo thì chỉ là ảo danh ảo vọng, họ muốn đưa chúng ta rơi vào ảo danh ảo vọng mà thôi. Ở thế gian, chúng ta không khéo sẽ bị con người hoặc quý thần đẩy vào ảo danh ảo vọng. Họ đưa chúng ta lên đỉnh nóc kịch trần rồi thì họ rút thang.

Cho nên, nói là việc của họ, còn làm là việc của chúng ta, chỉ cần quán sát đúng như pháp, đúng như lời giáo huấn của Phật mà làm. Giống như ngày nhỏ, tôi đi tụng Kinh cùng các quý Thầy thì thấy một người nằm thờ không nổi nhưng khi quý Thầy vừa gõ chuông thì nói lớn tiếng lên là: *“Không cho tụng Kinh, tụng Kinh là bóp cổ.”* Tôi lúc đó còn nhỏ nên nghe là lạnh sống lưng, nếu không có quý Thầy ở đó chắc tôi đã bỏ chạy.

Hòa Thượng nói rằng thời kỳ Mạt pháp là thời loạn thế, Phật pháp và chuẩn mực của Thánh Hiền bị tan rã vì thế lòng người nhiều nhu nhược nghĩa là con người đầy dục vọng, tham cầu, đầy vọng tưởng phân biệt chấp trước. Con người đầy vọng tưởng nên là nơi để những linh hồn vất vưởng có chỗ nương về. Nếu tâm người định tĩnh, có định lực với thần khí mạnh mẽ thì đi tới đâu, yêu ma quỷ quái phải tránh mặt. Khi Hòa Thượng còn tại thế, tất cả pháp hội mà Hòa Thượng đến giảng Kinh nói pháp không có chuyện Ma Quỷ nhập lên nhiều nhu nhược.

Tuy nhiên, từng có pháp hội ở nơi khác, khi vừa khai mạc thì cả trăm người bị nhập, khóc lóc thảm thiết, làm loạn pháp hội. Một đạo tràng trang nghiêm, thanh tịnh không hề có hiện tượng gì xảy ra, không có yêu ma quỷ quái nhập lên nói năng xằng bậy, khóc lóc um sùm. Những đạo tràng có hiện tượng như thế phải kiểm điểm lại. Đây không phải là thù thắng, không phải là linh nghiệm mà là do tâm người bao chao, loạn động nên chúng sanh ở cõi linh giới mới tùy tiện như vậy.

Hòa Thượng nói: *“Không luận ở quốc gia, ở khu vực nào đều thường hay gặp phải những hiện tượng này, cho nên, có rất nhiều người sùng bái, tin theo những quý thần này. Nếu các vị tin theo thì các vị phải nên biết rằng khi chúng ta qua lại,*

tiếp xúc với quỷ thần thì chúng ta phải có trí tuệ, phải có định lực. Nếu không có thì cả đời này của bạn, bạn nhất định sẽ bị nó mê hoặc, bị nó sắp xếp.”

Quỷ thần sẽ chỉ đạo chúng ta việc này nên làm, việc kia không nên làm. Có lúc, họ khen tặng các thầy cô giáo dạy Đệ Tử Quy nhưng rồi họ lại nói ở đó không được mở trường. Từ cổ chí kim, mở trường là việc mà Phật Bồ Tát đều hết sức tán thán. Người xưa nói: *“Kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên”* – muốn xây dựng quốc gia, muốn dạy bảo dân chúng thì giáo dục là đầu tiên. Mở trường là để các con có nơi chốn học tập, đặc biệt ở vùng sâu vùng xa, không dễ để mở được trường, cũng không dễ có được các thầy cô đến dạy cho các con.

Nếu mở được trường và có thầy cô đến thì đây là phước, vậy mà, những vị Ma đó nói không mở được trường. Đây là phá hoại, dập tắt ý tưởng tương lai trừ bị mở trường. Nếu ngôi trường đó không được hình thành, biết bao nhiêu đứa nhỏ không được tiếp cận đến chuẩn mực của người xưa, của Cổ Thánh Tiên Hiền khiến các con tùy tiện, tạo tác lỗi lầm, thì người nói ra lời phá hoại, cản trở ấy phải gánh nhân quả. Tuy nhiên chỉ cần một sự ủng hộ tán thán, chỉ cần một lời nói thôi, chưa nhắc đến việc góp công góp sức thì công đức không nhỏ.

Cho nên theo sự chỉ dạy của Hòa Thượng, chúng ta phải cẩn trọng với lời nói của quỷ thần. Muốn qua lại với quỷ thần thì nhất định phải có định lực, phải có trí tuệ. Nếu không chúng ta sẽ bị họ an bài, làm theo cách của họ. Như thế là sai rồi! Những gì hợp lý, hợp pháp, hợp tình, hợp với phong tục tập quán thì cứ mạnh dạn mà làm. Không phải quỷ thần cho làm thì mới làm, quỷ thần không cho làm thì không dám làm.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Chúng ta có nên sùng bái quỷ thần hay không? Không nên sùng bái nhưng chúng ta lễ kính! Trên Kinh Hoa Nghiêm, Phật dạy chúng ta: Lễ Kính Chư Phật. Đây là việc nên làm vì quỷ thần là chúng sanh, họ cũng có Phật tánh. Đã là có Phật tánh nên hiện tại họ nghe Phật pháp, tương lai, họ nhất định sẽ thành Phật. Do đó, chúng ta bình đẳng lễ kính, không phải chỉ riêng quỷ thần mà với tất cả chúng sanh.”*** Lễ kính không phải là bái lạy tôn thờ mà là *“Kính nhi viễn chi”* – Kính trọng nhưng không gần gũi. Chúng ta không xem thường, không bài bác nhưng không gần gũi họ.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Vậy bạn có nên tin quỷ thần hay không? Chúng ta nên nghe theo Khổng Tử nói: “Thính kỳ ngôn, nhi quán kỳ hành” – nghe họ nói nhưng xem việc họ làm. Bạn không nên tin theo một cách mù quáng. Lời nói của họ là chánh thì có thể tiếp nhận, có thể lấy làm tham khảo học tập và làm việc trong đời sống của chúng ta. Nếu lời họ nói là tà pháp, vậy thì, chúng ta đối với họ “kính nhi viễn chi” kính trọng nhưng không gần gũi. Chữ “viễn chi” là hoàn toàn không tiếp cận họ, như vậy thì bạn sẽ không bị hại. Nếu bạn mù quáng tin theo thì nhất định bạn sẽ bị hại. Nếu bạn bị hại rồi thì bạn sẽ rất khó quay đầu.***

Chúng ta nghe họ nói nhưng phải xem xem việc họ làm có tương ứng với lời nói không? Đa phần họ khuyên người ta làm việc tốt vì nói như vậy mới dễ dàng lừa gạt người ta, cho nên phải xem cả việc họ làm. Mở miệng ra là khuyên người tu nhân tích đức, tạo phước nhưng bản thân họ lại chẳng làm. Lời nói thì ai cũng nói được nhưng có làm không mới quan trọng. Nếu quý thần nói đúng thì chúng ta chỉ tham khảo vì Phật Bồ Tát đã dạy chúng ta rồi nên chúng ta đâu cần phải nghe theo lời quý thần dạy. Ở trong trường, chúng ta nghe lời thầy cô dạy. Nếu nghe theo lời ai đó bên ngoài, không phải là thầy cô dạy là sai rồi!

Hòa Thượng dạy chúng ta “*kính nhi viễn chi*” – kính trọng nhưng không tiếp cận quý thần. Nếu thường xuyên tiếp cận thì sẽ bị hại, sẽ bị quý thần sắp xếp. Nếu chúng ta tổ chức một pháp hội đúng như lý như pháp thì sẽ có kết quả thù thắng, cho nên, nếu quý thần tán thán sự thù thắng đó, rồi chúng ta nghe theo họ, thì đây là điều không cần thiết. Việc họ nói chỉ là vuốt đuôi, chúng ta phải có trí tuệ khi xem xét lời nói của họ.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta là đệ tử Phật, không được bái lạy quý thần. Việc bái lạy quý thần không liên quan và quý thần cũng không liên quan đến chính mình. Cho nên chúng ta không cần đi bái lạy, cầu cúng với họ. Nếu chúng ta đi cầu cúng thì đó là nịnh bợ, chắc chắn là có mong cầu. Phật dạy chúng ta phải hiếu kính cha mẹ, phụng sự sư trưởng nên chúng ta đối với tổ tiên, đối với cha mẹ, đối với chí Thánh tiên sư phải nên vái lạy, phải nên cúng tế.*” Phật dạy chúng ta: “*Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng.*” Tôi nghe Hòa Thượng giảng nhiều về điều này nên khi tôi ở nơi đâu, tôi cũng là một thành viên trong làng. Nếu nơi đó có cúng thần, cúng miếu, cúng đình, tôi đều sắm lễ vật long trọng để dâng cúng, cũng xá chào ba xá và nhất định không mong cầu thứ gì. Đây là thuận theo phong tục tập quán, là lễ tiết.

Hòa Thượng nói: “*Đại sư Ấn Quang rất tán thán đối với An Sĩ Toàn Thư. An Sĩ Toàn Thư là tác phẩm của cư sĩ Châu An Sĩ, đời nhà Thanh, biên tập. Thái độ của Châu An Sĩ đối với quý thần là gì? Châu An Sĩ đối với miếu đình, đối với quý thần, ông cũng thắp hương, cũng vái chào. Bạn là đệ tử Tam Bảo mà lạy quý thần thì quý thần cũng không dám thọ nhận lễ bái của bạn. Bạn có thể vái chào thì được!*”

“*Châu An Sĩ chẳng những vái chào mà còn nói pháp cho họ nghe, khuyên họ quy y Tam Bảo, khuyên họ đoạn ác, đoạn trừ tâm sát hại. Quý thần có tâm sân hận và sát nghiệp rất nặng nên nếu bạn đắc tội với họ, họ sẽ tìm bạn để gây phiền phức. Bạn khuyên họ ăn chay, không nên tiếp nhận đồ cúng tế tanh hôi từ thịt chúng sanh, khuyên họ niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Đây là thái độ tốt nhất của người đệ tử Phật đối với quý thần. Chúng ta nên học tập và làm theo việc làm này của Cư sĩ Châu An Sĩ!*”

Nếu một người chân thật là đệ tử của Tam Bảo, chân thật quay về với tự tánh Giác Chánh Tịnh thì quý thần sẽ cung kính. Nếu người như thế vái lạy quý thần thì quý thần sẽ đứng dạy khỏi tòa, không dám nhận. Phần nhiều chúng ta tin theo quý thần một cách

cuồng tín. Các nơi giết hại bò heo để cúng tế quỷ thần rồi sau đó lại xúm nhau mà ăn. Khi có người khuyên cúng chay, họ chuyển sang cúng chay và cũng không có ông thần nào hiện lên mà đòi cúng mặn.

Nếu như quỷ thần có thể giải quyết mọi việc thì đâu có cần Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian tới 8000 lần để dạy bảo chúng ta. Thầy Thái Lễ Húc từng nói: *“Các bạn thử nghĩ mà xem, trong vô lượng kiếp đến nay, chúng ta đã được Thích Ca Mâu Ni Phật dạy bảo đến 8000 lần rồi mà đến bây giờ vẫn còn ra nông nổi này, hướng hồ học trò mới dạy vài bữa mà muốn họ ngoan như ý mình, như vậy có đúng không?”* Phải chăng là yêu cầu quá cao? Thầy Thái lấy ví dụ này khiến chúng ta chấn động. Chúng ta được Phật dạy bảo nhiều lần đến vậy rồi mà lúc làm lúc không làm, lúc tin lúc không tin và đến bây giờ vẫn chưa phải là một học sinh tốt.

Việc đối xử với quỷ thần là việc của nhiều ngàn năm nay. Do con người ngày càng không thật làm khiến kết quả tốt đẹp ngày một ít nên họ thường chạy theo quỷ thần để cầu xin. Quỷ thần cũng cho một chút linh nghiệm, cũng có một chút thù thắng như mong cầu. Tuy nhiên, đó không phải là linh ứng, linh nghiệm mà là do trong phước của chúng ta đã có sẵn chứ bản thân quỷ thần không mang đến cho chúng ta. Quỷ thần không thể ban phước hay giáng họa. Họ làm được thì họ đã hơn cả Phật. Phật không ban phước giáng họa cho ai mà Ngài chỉ dạy cho chúng ta pháp tu. Ví dụ muốn có tiền tài thì tu bố thí tài, muốn được thông minh trí tuệ thì bố thí pháp và muốn khỏe mạnh sống lâu thì tu bố thí vô úy. Phật nói trên bước đường giải thoát, Ngài chỉ là người dẫn đường còn đến bờ giải thoát hay không thì chính mỗi chúng ta phải tự làm./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!